

[Peter Jørgensen.]

ting nogle gange. Jeg for mit vedkommende har siden 1952 peget på problemerne omkring den tekniske, ikke-akademiske uddannelse, altså den ingeniøruddannelse, som finder sted ved de tekniske skoler landet over. Jeg ønsker ikke her at fremsætte nogen kritik af den uddannelse, der finder sted, men efter min opfattelse er denne dog ikke tilgodeset på en sådan måde, som den egentlig burde være, simpelt hen fordi man ikke har været i stand til bygningsmæssigt og på andre måder at følge med i den udvikling, der har fundet sted. Vi må i øjeblikket afvise mange unge mennesker, som ønsker en sådan uddannelse, ganske simpelt fordi man ikke har fulgt de love op, som er blevet vedtaget her. Jeg vil gerne bede den højtærede handelsminister have sin opmærksomhed henvendt på dette problem, idet jeg dog samtidig retter en tak til den nuværende handelsminister, fordi der trods alt på nogle områder er kommet ligesom lidt mere fart over feltet. Men jeg synes altså, situationen er uholdbar netop på baggrund af vore overvejelser vedrørende de store årgange og den akademiske uddannelse. Man må på de tekniske skoler have mulighed for at tage de unge mennesker, som søger en teknisk uddannelse. Det har indtil nu ikke været muligt, fordi man ikke har haft de bygningsmæssige forudsætninger i orden og heller ikke har haft de lærekrafter, som skal undervise i disse skoler.

Derudover vil jeg gerne sige et par ting om landets to teknologiske institutter. De skal jo på en række områder tage opgaver op, som tinget har beskæftiget sig med; jeg peger bl. a. på uddannelsen af den ufaglærte arbejdskraft, og også på andre områder må disse institutter påtage sig undervisningsmæssige opgaver. Der har været en række problemer i forbindelse med disse institutter, som i henhold til loven er selvvejende institutioner. Vi gennemførte jo for et par år siden en lov, hvorefter staten i højere grad end tidligere ydede økonomisk støtte til driften. Der har imidlertid foreligget en lang række administrative vanskeligheder, og det, jeg gerne vil pege på her, er spørgsmålet om, hvorvidt disse institutioner skal ledes af de private mennesker, som nu engang har sluttet sig sammen

om dem, eller om man på baggrund af, at der gives et så stort tilskud fra statens side, kan tage selvbestemmelsesretten fra dem. Når jeg fremdrager det, er det, fordi jeg synes, at institutterne først og fremmest må have en nøje tilknytning til og et nøje samarbejde med erhvervslivet, og at erhvervslivets interesser må være de afgørende for dem. Jeg synes i hvert fald ikke, man skal være nødt til ud over alle grænser at fortabe sig i rent administrative bestemmelser; jeg synes, at de erhvervsorganisationer, de kommuner o. s. v., der står bag en sådan institution, må have en vis mulighed for selv at administrere. Sådan er det altså ikke i dag, og jeg beder den højtærede handelsminister om at se lidt på disse problemer.

Derudover vil jeg gerne rejse et spørgsmål, som allerede blev rejst i tinget i 1958. Vi fik i 1956 en ny lærlingelov, vi fik i 1958 loven om de tekniske skoler og teknologiske institutter, og på disse love skulle hele lærlingeuddannelsen bygges op. Der blev dengang peget på visse problemer i forbindelse med de nye centralskoler, og der blev endvidere peget på spørgsmålet om den uddannelse, lærerne på de tekniske skoler skulle have. Jeg ved, at man inden for ministeriet i alt fald i et par år har arbejdet med tanken om at oprette et teknisk seminarium eller et erhvervsseminarium — det er vistnok det navn, ministeren har tiltænkt den nye institution — og der er afgivet en betænkning, som går ud på, at der bør oprettes en helt ny institution til 3, 4 eller 5 mill. kr., hvor meget det nu vil dreje sig om.

Jeg vil gerne nævne nogle af de planer og tanker, som vi bl. a. fra de teknologiske institutter i Århus og København har peget på. Vi er inde på den tanke, at man fra disses side er i stand til at gennemføre opgaven, så man ikke behøver at anvende de store beløb, jeg her har nævnt. Det afgørende er i og for sig ikke, om man skal lave en ny institution, eller om uddannelsen skal foregå ved de bestående institutioner. Det afgørende er, at man får uddannet de lærere, som der er behov for. Dette har også i høj grad relation til den nye folkeskolelov; man er jo her inde på en opdeling i en boglig retning og en praktisk retning, og hvis man inden for den sidste, navnlig i